

Sygn. akt V CSK 593/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa M. Z.

przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej we W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 kwietnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 25 lipca 2013 r.,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Powód, zaskarżając wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 25 lipca 2013 r., powołał się na naruszenie przez ten sąd przepisów postępowania cywilnego oraz przepisów prawa materialnego. Jednakże w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał tylko na oczywistą jej zasadność w zakresie naruszenia przepisów postępowania. Zwolniło to Sąd Najwyższy od badania zasadności przyjęcia skargi kasacyjnej w zakresie zarzutów materialnoprawnych. Jeśli chodzi o zarzuty procesowe, powód ograniczył się do stwierdzenia, że są one oczywiście zasadne, nie wskazując jednak bliżej, na czym ma polegać „oczywistość” zasadności skargi kasacyjnej. Nie przedstawił również argumentów wykazujących, że rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona (por. w związku z tym postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ.).

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).